

(ה) ע.ן[לנ"ט] (ז) ע.ן[לנ"ט]
(ו) ע.ן[לנ"ט]

הגהות הב"ח

מוספֶּרֶשׁ

מביעוד יומם. לשינוי קודם
שעירטו, כדי עילץ מלהמעטל
לשיטים חולקתו נמי עילז
(לעיל ב':)

טומפה מוסף

ד. דclinן דאכ' ובנו דלחומם בעייר אחד היה המכ' יכול עירב בשבל האב אעפ' של וויה לא. כי שלמת ההא, אלא אדריאנו דורי ומטל עליווים רישישכ' ריעכ' ג'. שהרשות שפה לירושה הדומ' לא היה לו בו שום רישישכ' רער' מושבען וללא היה רר' רער' רעל' רעל'

ד. אוטו תנא כי יכול להחוּשׁ ולזיל כל היבטן, אדבה כי קניין החוץ נון המבל רשות כל כל המבלין. שם הא שפיר משמע יורש בכל לישת דוחן מן המבל רשות. יי' כי'ן. ח' הויש, כבשטע מושביה רשות של הווא מבל, הנה גאנט ביטולו מילאה. יע'ג'. ו. היכא מדינש בעי' עירוב, קומ' סטל'ע'. ז' תורת ביטולו משמעה למי שהויא לו לעורב וכח ולא עריך מהו רטורו ליטל, והוינו הא דקאמר הא בתקופת גום מהיצה דנדנאס לכל השבת כולה יהוינ איזא כי אל ביל, שבת, האיל הויש היה לא לעורב מע'ש' לא. ב' קלומר הא דקאמר כל ליטל טוועו, קפ'ב'. ח' קראין הא דקאמר הא דקאמר דוקמי מהיזא למחה. ט' דאבה מיה סטל'ע'. י' א' הדומם ודיא לא מהי ביטול, טוק', פ' ו' י' ב' זוקאי אקללא דוקמי כל שעארס מלפקז שבח דוקמי, ודקמאן וחוז' מהיזא ביטול רשות, שנן אונד דחתם ששכח ולא עירוב, דחתם לאיזאג' איזאג' מלפקז שבח מײ' מאה מודר שיביטל קאנ אאלל. ט'

יעיריך דרך פפקה כו', וככלומר חכמי ציון סיים לתוכנו להו נעלמכ אסית יוכן נלעטן: חכן פהו דילן מוי נערוצי אסמן דילן סייא זו חלך טבון נלקת אסם כו'. מפרק נטה וויזין: כי' גגון

עליך דרך לפפקת. סמי חיליות ופמא
ה' צייניס וועלצ'ו ע"י קומו פמא
ובצצ'ם נפלט נגנו מפלום ונמסס
ומתוליס לאנטמאנש מואלו ע"י וויקס
וליך ווילן קעניש דלער'ג דלאן ערוכ
זין ב' חיליות גלן פמא לדתנן (נקמן
ש), זמלון זדין ב' חיליות סכל צבם
סטלן והטילס טטליט: וא גאנל גאנקוי
מנוי איטעלן קוינטו או נאיו. צבם
להער'ג ולטנטקון מהימוט דידי'ס צלי'
סטעלן וויטסמי זין סטטומות ומיניכט
גל' קמענין לא דאסס להמאנו למימיות
האנל כלט גל' וויכי למאלין לא
נטיליט פילקון קמץ (ז' י.):
וועפאנטס גנילס פמייא. לומברדי

ונאסר למקצת שבת
לה בגון שני בתיים
פומם נקרים מוחיצה
מי מא לאחוי מות
ווען ממבטל רשות
אימא הווען מותרת
אחד מבני הצר שמתה
השוק מביעוד יומ
הסר' ואחד מן השוק
לאחד מבני הצר
יש משחישה אופער
מאי אופער נמי
שמע ישראל וגר
מת גר מביעוד יומ
או"פ

היכא דאי בעי לערוכות
בטולי נמי מצי מבטל
בעי לעזרובי מואתמל
מצי מבטל או דלא
הוא א"ל אני אומר מ'
תנו אין מבטל איתך
שמותר למקצת שבה
ובכל שנארט למקצת
השבה חז' ממובלט
למקצת שבת מותר ל-
דרך הפתחה ונסתרם
ונסתם חלון זה הכלל
קורותיו או לחיו כל
נאסר לכל השבת ב-
בשני צידי רה"ר וחול
בשבה וזה הכלל לא
נברא בשבת וקתו
(א) איהו אין ירוש לא
ביטול רשונה איהויבת
ולס כן לי צענו לנו יערוצי מלומלו
מן מעלהין קליין ציס דהס נומן
סת מסלן סוי עירוץ מה ע"פ צעל
ויסכה גלצ'ו^א לדלמא נעל פליק מי
חסוטיליאו (ך' מט): ממסה זגנו
הט עירוץ כהן מוליכן מה עירוץ
למלך כסמת מצלן וממליך צל צימוף
למלך נולס לדליקס כסם קומינטס
דשליחות דכלהו קענץ טהיל
ועילצו ימד ועד מיל' ^ב נקמען
בפליקין ^ג מסקס חזרות שצטמו
בנירקין ^ד ק"ס הוועיל עיליג חדק
חכחה באנן שערוצי דורך
לכלום ע"פ ציס למלך כסמת נולס
שוויס נזימת וס כמו וס ווון וס טפל
טוס גאנט סכמ' סאכן טפל נאלטהיין
מן גאנט סט טוינו מועל מ"מ היינ
דומס כלן גאנט וסס דהמר
געיל (ך' מט) פטינו צבילו ולקייטו
וונן למ ערוצו האן למא נעלן
לטמא סוי מיל' זנכיי גאנט
ביסטרלען ג' ^ה

תג'א שמע ישראל וגר בו. קמצע לטע דמכםager מטיב כמו יותק לטע כלעיש להבוס דאי לנו טמי לנו קפה מייל ליב נמאן: כלך

הדר פרק שני עירובין עא:

הנחות הב"ח

(6) נמי פלני נס כי
רווחומי לרפא בר יווסט מה
המלה נפunning: (3) רישׁ ד' כ'
סְמִינָה קְמִילָה וּמִרְאַתְכָם
תְּמִימָנוּל ד' מ' כ'
(5) הומ' ד' מ' מסתמפני
ו' לדעתן נפק נכל
מעלען בכל מערכין
וונסבמפני: (4) ד' נפunning
ו' נעלן נפunning ולפירושו
שם דקמינו: (5) בא"ז וכ' כ'
שְׁמֵשֶׁת בָּזֶן

מוהפ רישׁי

מוספֶת תוספות

א. ועוד דלא שייך למקרינזון החיבור בין דיסאנן איכל ווין משקה. ב. בין מומ' אליל'ע. ס. שטמאן האב הטומואה משקן להיות תחילה, משקן טשנבן כהונת. ר. כס' מומ' מומ' טשנבן כהונת. סמן. ג. נ' יהושבין כאוכלי. ל' טשנגעו' במישן. פ' טירוט פאי. מ' טירוט פאי. ד. דוד הוה בברך שהתרברב בסוטו ולא היה מבורר בחולתו, שנחלקו כובס דין מלרע בחולתו ומה שעתרב כובסו אמר לא, והכא טירוט עיינז לא נברך בירדה לאין ואין נא אין זין בירדה למפארע, אלא הען אין אחד הוה. ייטש', ג'. דאן קראילן שאן זיין קראילן במכבים משתהפטין, ו' אלעדן בן הדריאן [סבר] דהaca אין כבירה לדור שדרון אללו כבר חקלן והו ושפ' בליגו'. ס. ו. צ'לעטלים האילא לך בהכנתם בלבינו'. ס. ו. צ'לעטלים שאן עירוב חזריזו קודס בפהה. ס. ג. גבי שירוחן דלא לאלא בעי איז'יך שתרוי. ח. אשמעין. ז. דאס' ר'ם. י. דאס' ר'ם. ס. ע. אלמא לא ס'ג'ריה כבירות העוזר איז'יך דורי.

עלשותו בפתח מוכחה
ミリタא שנעשה גם לצורך
הছזרות. סמ. וליכא
אמבו, שהרי משפט עירובין

ולרכ' יומק אלה. נועלה גמצייה מהד כמדיניקלן ודקומילת ל'ס' ס' כי סי' חד עירוב ר'ס' כל' יוחנן ק'': אמר אָזֶה כו'. ואל מלוממה צ'ן: כי' צ'ין לנו צ'ין. צממייה: זה צ'ון צלגינו ואפק. וכן ו' עד' טמלויה חכית וואפק' צ'ון נטש צ'יטוף עשו מומחהילא סוממיכין עליינו ס' סי' ס' ב' נטש כל' מפק' יין מ' נטש לאקס' ס' ב' סי' יין

בצומפות ס"ל נון מל"ז לן גראילס
וישו לטס כמי שנטמפו צממות צלה
סודרין אין לכל מהד וו': צומפלין
היאוף נקמוס עירוב קמיפלאג'. וכן
מל' מודח למתוי מותル זטמיהוות
פליגי דען סכלי כוון דנטטמפו
צמבי לן יליין נערת חליות וו' עט
ו' ומומלין נפואין מוו' לו' דיך
פמאיס צביהס סכלי שיטוף הקממי
סקן פמותוט זו מהברן וסומכין על
שיטוף סכמי' מהת עירוב צל חקל
ונן מל' סכלי להן סומכין: מגן
המיעו' לא. דצאי פלייניג: כלכל
כל"מ. לדין סומכין על שיטוף
צמוקס עירוב: מ"ע. ס"ל נלב'
צמורייסו' למ' מטס דטראיזו מל'
מל' מוד טעמעה למ'': וא' קד
טעמעה כו' סטיטי יילטט נמה' ניא.
לבד למיימר במאיריסו' צטטמלו' כלכלס
כ"י' לייטניך לד' מדר' ק' טס
המינו' טעמעה דר' ק' נ' מושס לדין
סומכין שיטוף הול' מטס לדקבלר
הן מעידין בחליות ציין דטל' מל'
לי' מ' לקמן וסחי' שיטוף דען מל'
די' סוח' לדקמי' ממי' נ' ז' וו' וו'
ציין סלך נ' סומכין עלי' צמיהוות
הכל' סיכ' נ' דנטטמפו צפת סומכין
קמ' ל' סלטה כר' מ' דוקומקן וב' גידל
המ' גב' נלענין' ננדטטמו' צפת וו' ס' כ'
המ' ר' מ' הול' כוון דטל' מטר צכלס
כ"י' להפי' צפת נ' סומכין עלי' צמיהוות
כלכל' כה' נ' ע'': פה קמ' ל' דעל'
עדיין מהרי' קומי' צעוויזונ'
הדר' גויה' נ' ג' ל' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'

בצית לחד מן הכהניות נמה לנו יועיל נכ"ע נמג'ו^י. מ"מ מוסס דמייניך במאן שטמג'ו וטהרין דהנמיה בצית ה' סמיה ציטוף ה'לן עלייניך במאן דהה דההילען ציטופי מזוכחות נמהן שטמג'ו וכ' (א) צרכ'יו^ו זונען^ז

שְׁמֹן שָׂצָף עַל גִּבְיָן כֶּר. הקמל מושמע לדמן חטיך משקח מלתקוממל ר' יוחנן בן נורי שניסת מוחזקין דלאי חטיך מולן כיון לטבולו יוס חיינו הילג פוטל נון סדר צען ומופמע לויין דלחן סדרלה נולמלה לפלייני רצנן ולוי' בן נורי צבכי מס' יול לאקדילן וס' מוק מ' גלן בפ' ס' בפסחים ג' ג'.

למייחס שמא נשחטת תורה עירוב, דמייר אמר לך טרחו להשתתק במקבי בת כדי שייעש הזרות כהן הוא בטפה. מוט' ר' פ". ו' אלהי ר' פ". ו' אלהי ר' פ". ו'

טו א מי פ"ח מ"ל
טוויהה הולצין סלכ' ג:
טו ב מי ק"ר מ"ל
שייעוץ סלכ' ח פ מגן
ענין ג טומת ע"ש ס"י
ס"מ ס"פ שער ז:
טו ג מי ז ס"מ מגן ס"ס
טומת ע"ה ס"י צפ"ז
טו ד שער ז:
טו ז גמי ז ס"מ נלכדה יט
קמג גמי ז טומת ע"ה ס"מ
ס"מ:
טו ח גמי ז ס"מ טומת ע"ה ס"מ
ס"מ:

רבי יוסף מר' שמעון
וובן החה בלאיליג', דתנן
שכן עץ השען על ימיו (המומי)
(ה'י'ין) וגונג טבלו יומ
בשלמן אשר פאל אלא שם,
ר' יוחנן בן ר' יונתן ב' ר' יונה
שנינו חבירוין לה זהה.
רבנן כתנה קמא, ר' יוחנן בן ר' יונה
שמעון ר' יוחנן בן ר' יונה
ובדורי פטשין תנייא
בעל הביתיה שהיה שותק
להו בין זנול ובין בירן (איין)
צרכין לרעד. אמר רבבה
זה בא כליגינו שפרק כולי
עללא אל כליגינו דהוו
ערוד, ורבנן דיע' חמרא
דכל הו. כי כליגינו
כגון שלחוין חבית
בשתורין. רבנן בכרי יש
ביריה, ואליעזר ולא קרא
סבר אין ביריה ולא קרא
ויבוכו (ובסמכוכין) (עכ' ליטורו
בשתורין פלייג'. רבנן סבר
(סמכוכין) (ובסמכוכין)
בזה הין (ובסמכוכין)
ואליעזר בן תאדי סבר אין
ומסמכוכין (ובסמכוכין) לאל
צרכין ערובי אהר. אמר
רב יוחנן אמרת אמייא לה
דאמר רב' יהוד' אמר רב
להלה נהר' אמרת. לתנייא
ועבעין להעביר בינה
ואם רצוי לעבר בינה אין
מעבעין שאין ערובי בינה,
ומשתפתין
במנז' קדר של תשכה
תורת יירוב דברי
רצוי להשתתקנה בפה
משתפתין.
מערובי
בתחריזין
ומשתפתין
במנז' קדר של תשכה
בקמנס' שירום, ורב רבנן
אמר בר להלה כללוין בן
תדריא, לאו משם אליעזר
בן ר' זעירא, ר' מאיר
מאיר, ש"מ דआ"ע
ושתפהון בכמי מערובי,
ואין מטכין על יירוב
בקמנס' שירום, ורב רבנן
תדריא, לאו משם אליעזר
בן ר' זעירא, ר' מאיר
תדריא והו ר' מאיר
ונרתו. ר' מאיר ואח דרא
עתמא נינחו תורת הילכתה
לлем ר' זעירא והו ר' מאיר
דאלאען בן תאדי כר'
הררי צהירין, ורבנן

הדר פרק ששי עירובין

לעב.

עין משפט
גר מצוה

עֲאָבָם מֵיִם פַּדְמָלֶל
עַלְיוֹנִים כָּלֶל וּסְמָגָן
עַצְמַן הַמּוֹצָעַ חַמְמָמָי
שָׁעַ סְעִירָג :

רביינו חננאל

וחוככים ומורמים (אין). מערביין או אוקומקה ממשתפתי. דבר הכהן קומי, והוא מערכין בחצרותם בפה, ושבה אחד מון ולטה ונשתחן ובטל רושהו. ל' מאר או ביטול ומומרין בכאנ' ואונא. מא שמתהפען במכביין ושכח אהוד מבני השער זאַר ולא עריך מהדרין כאן וכאנ'. אאסטנק דורייל עלמא עירובין החזירות בטבת בעירובן טומען על במקום שוינך, דאמאר רב דראין אידער רב דעליה אידער רב דעליה כר' מאידר רב ברונאן אמר רב הלכה כלעלאה רב תדא. מתני' חמיש בן תדא. והבorthות ששתה בטלקלין אמר אחד, פ' ביריה אחד, אוקומקה וב' נחמן מלוקה ר' חייא ובית הילל פ' פסקא דורייל בדורות. איכא אמר האם הם הולקים במחיצה ארכ' במעסיפס מהלוקין, פלייג בה ר' חייא ווי' שמונן רבנן, דאמאר רב' נחמן רבנן, רבנן דאמאר מלחיקת מהלוקת שאנ' מיניות לתקרא ר'.

וחד חומר צין, לפי ר' רבנן מודו לנו סמכין עלייה צהיר דלון למילוי מגנו: כי פליגי צפפא. ופליגי צין צצימוף צין צערלודג דלע' מילוי להן סמכין על זה וזה במקוס זא: מהי לנו קו'. וכקיטה נמלון דהמאר ציינו למ' פליגי: הוו מאפקפין גמוצו צפפא. דמעמתפין לדומין דמעתפין

זהר אמר בין דכו"ע לא פליגי דבעין תרתי כי פליגי בעפת מיתבי וחכמים אומרים או מערכין בעפת או משתחפין מבוי בין אמר בחצץ בעפת או רב ה"ק או מערכין בחצץ רב גידל אמר רב נחן אמר רב הודה אמר כבפת ומורתין כאן ואכן או משתחפין מבוי רב הלכה כרבינו מאיר ורב הונא אמר ר' מנהג אחד ב"ש אומרים עירוב לכל חבורה וחבורה כב"ה אומרים "עירוב אחד לכולן ומודים בזמנ שמקצתן שוריין, בחדרים או בעליות שחן צרכין עירוב לכל חבורה וחבורה: למ"ן אמר רב נחמן מחלוקת⁶ במסיפם אבל מהחזה עשרה דברי הכל עירוב לכל חבורה וחבורה איכא אמר ר' נ"א במסיפם חוליקת פליגי בה רב הייא ורב שמעון ברבי חד אמר מחלוקת⁷ במחיצות המגיעות לתקrho אבל מחיצות שאין מגיעות לתקrho דברי הכל עירוב אחד לכולן וחד אמר מחלוקת⁸ במחיצות שאין מגיעות לתקrho אבל מחיצות המגיעות לתקrho דברי הכל עירוב לכל חבורה וחבורה מיתבי.

בצ' מל' חד סול ודעמו נא' צאנגו מל' עירובין לאכני נמי צענידער
דמי: איך נספסט מאלונק. דלא' מיטעלן ביט' סמאל' זטמלה
ענשלס סול לדקמי זטמאל'ס מוויז' מל' קפילו זטמאל'ס נמי
הטמי: פלאג' נמי. זטמאל'ס מון' קול': מהלונק. ביט' סמאל'
ויז'ת' צ'ל'ן כו': איגל' מהי'זוט אט'ן מגיעות למקרא. היפילו צן
ענשלס דערלי' שעירוב' חד נכלון ופליינ' קולויטו לייסי דרכ'
נמאן לדקה (ט) לייטנ' קמל' קומל' דזטמלה ענשלס מודו דהלאן
קי' ובקה' גומלין היפילו זטמאל'ות למקרא פלאג' ולנטנ' זטמלה
קומל' דזטמאל'ט נמי פלאג' וטמי' זיט' סמאל' ובקה' קומל'
דרהפיילו זטמאל'ות ענשלס נמ' קאלו היל' זטמאל'ות קמיגעות למקרא:

כ. אע"פ דורות הגוי לא שמה דיריה אפס"ה אין דירית הגוי שאצל הבת מתחבלת לגבי השכירין ישאשו לה על והלצריך עירוב לכל אחד ואחד. ס. כב. דורותיו של שלוחון רבס. ס.

מופת תומפות

א. והחצר קרוב למברון
טפי מביבה, תומ', י'ישע.
ב. בדרך דמיא טפי
למברון, ס. ג. [שען] א' מנות.
ג' א' מנות. כו' נטל'ם.
ד' מא' אשענין הבא כה
וחונן לומר ונוגה, פיש' דרא
דא חמיין.
מהMRIין, ולמה לנו
למחות בחומרא. לע' יעדות
ה. מה' שטבון על עלי הירוב.
ו. אחר שעשה השורה טם.
ר' ישע. ו. [שען] ה' הוצרכו.

הרבא מאין בדור מליה דרכ מובי, ולוא רצוי שלטומין על עירוב במקומות ואילו דוחוי מצחיה, לא מחניין להו. לעמ"ה.

ז. ולא עירבה עם שניות, וה שיגול בו אsortה וזה שאינה גילה בו איניא אsortה. כי ס"י.

ח. והותר הריל לעצמו ט. שוה. ט. ר' פ.

טום.

שרגילה בו עירבו בחזרות
ושתפו במבי', וזה שאינה
רגילה לא עשו אלא עירוב
או שתוּפָה וכיו', לר' מ' זה
שאינה רגילה בו חשבינה
ליה כאילו כאלו לא עירוב

כלל. מי פָּלָנִי, ונודחת החזר
אצלו והותר הגיגיל.
ולרבנן נאסר הגיגיל, אך אין
לדורותה אצל שאינו דרגיל
משמעותם פון על מדריך
דורות, שהרי אין דרגיל
מורת לעצמו במה שעריבת
אעג' דלא שייח'. מוקם
לעפ"ט. להתייר את
ההגילה בז. מי פָּלָנִי
בז. פָּלָנִי

עם החזרות של הדשל זה. מט' ר' יב. מאמ' רסאי בעירוב בלבד שיטוחה ספ. יג. דבמי תרתי לא סני בעירוב בלבד שיטוחה ספ. ט' ה' הוא עמו בלבד שיטוחה הויא אכילו לא ערוכ כל, והשתתף בעין תרתי לר' מ', והשתתף ר' מ' לקלואו, ולכבר,

קאמר נהגו העם כר"מ דאי עביד כר"מ בהוואו עוברא דפי' דהוי ל科尔א לא מהין בידה. אס' טן. [ד]cols זו לפנים

מזה, ואין פתח לחצר רוק
לחיצונה, וכולן יוצאה
דרך החיצונה. סס

בֵּית שַׁעַר, מִ"מּ מְשֻלְּשִׁים
דָּכְלָהוּ הָוּ בֵּית שַׁעַר
דְּפָנִים. סֶס. י. ז. דָאֲמֵר
בֵּית שַׁעַר יִיחִיד לֹא שְׂמִיחָה
דָּכְלָהוּ הָוּ בֵּית שַׁעַר
דְּפָנִים. סֶס. י. ז. דָאֲמֵר

ואילך לא צרכין ליתן
עירוב. סס. י.ה. הדברים
בבית רbam. סס.
יט. ומוהרין כולם בינוּ
בעל הבית בין הם להוציאו

מחדרים שלהם לרשומות של בעל הבית. סס. ב. כוון שה תלמידים אוכלים חшибא טפי. סס. ב

"שיר לכל בני המבוּי"

י

בעל הבית שהיה שותף לשכניו לזה בין ולזה בין

לזה ביאן ולזה בשמן

הכא במא' עסקין בחצר שבין ב' מבואות

"לשש חיצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות לרה"ר עירבו שתים החיצונות עם האמצעית"
לרב ששdad אמר (בדף מה"ח ע"א) שנתנווה בשני בתים

"לשלש חצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות לרה"ר עירבו שתיים החיצונות עם האמצעית"
לרב יהודה דאמר (בדף מ"ח ע"א) שננתנה אמצעית עירובה בזו ועירובה בזו

מערבין בחצירות בפתח משתתפים במבוּין בין